

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18774/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., чији је пуномоћник Марко Митић, адвокат из ..., против туженог ББ из места ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1488/23 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1488/23 од 06.04.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1488/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2735/2019 од 16.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за претрпљену нематеријалну штету исплати и то за: претрпљени страх износ од 15.000,00 динара, са законском затезном каматом од 16.12.2022. године до исплате, док је за већи износ од досуђеног за претрпљени страх у износу од 15.000,00 динара до тражених 50.000,00 динара захтев тужиоца одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади трошкове на име ангажовања механичара у износу од 1.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 109.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1488/23 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и ставу трећем изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име накнаде за претрпљену нематеријалну штету и то за претрпљени страх исплати износ од 15.000,00 динара, са каматом од 16.12.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова

поступка исплати износ од 125.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије тужиоца на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, а имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Наиме, правноснажном пресудом донетом у другостепеном поступку преиначена је првостепена пресуда и одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због претрпљеног страха у вези догађаја од 08.08.2017. године. О овом захтеву тужиоца, а код утврђеног да је том приликом тужилац претрпео примарни страх који је трајао колико и сам догађај, који је био јаког интензитета, а који се затим смањило до страха умереног интензитета и да исти није оставио последице, одлучено је уз примену материјалног права – члана 200. Закона о облигационим односима, који не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем као у овој правној ствари.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.02.2019. године, а вредност предмета спора је 51.000,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић